
[2007-5-RE](#)

CAUSA 2007-5-RE

Número de registre 70-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 DE MAIG DEL 2007

BOPA núm. 47, del 6 de juny del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional l'1 de febrer del 2007, per la representació processal del Sr. Robert Cachafeiro Filloy, contra els autes del 10 de febrer del 2006 i del 22 de gener del 2007, dictats pel president del Tribunal de Corts per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que tingui aquest recurs per presentat, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals esmentats, que anul·li els autes objecte de recurs "retrotraient les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa i es procedeixi al processament dels Srs. Jesús NUÑEZ GONZALEZ i Eric ETCHEMENDIGARAY, declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de la companyia CATALANA OCCIDENT, S.A. i subsidiàriament de la societat PETROLIS PRINCIPAT, S.A.";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 14 de febrer del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

Com a conseqüència d'un sinistre ocasionat pel fet d'haver omplert el dipòsit de gasoil d'un edifici, la representació processal del Sr. Robert Cachafeiro Filloy va formular una querella per la presumpta comissió d'un delictes menor de danys per imprudència, tipificat i penat a l'article 337 del Codi penal vigent en el moment de la producció del sinistre.

Segon

El 3 d'octubre del 2005, la batlle instructora va acordar desestimar aquesta querella i va decidir l'arxiu de les actuacions corresponents per tal com s'havia constatat la prescripció de l'acció penal sense perjudici de les accions civils.

Tercer

La representació processal del recurrent va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 10 de febrer del 2006, el president del Tribunal de Corts, va considerar que l'actual Codi penal, que va entrar en vigor el 23 de setembre del 2005, estableix de manera expressa que les normes relatives a la prescripció seran aplicables retroactivament quan siguin més favorables al reu, per tant, com que els danys causats per imprudència són signes constitutius de contravenció penal, en aquest cas s'ha de constatar la prescripció de l'exercici de l'acció penal i va desestimar el recurs d'apel·lació.

Quart

La representació processal del recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que les resolucions anteriors vulneraven els drets fonamentals, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

El 22 de gener del 2007, el president del Tribunal de Corts va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions i va reiterar que els tribunals andorrans han d'aplicar retroactivament els terminis de prescripció que afecten les contravencions penals perquè així ho disposa expressament la Llei.

Cinquè

L'1 de febrer del 2007, la representació processal del Sr. Robert Cachafeiro Filloy va presentar un recurs d'empara en què reprèn els fets de manera cronològica, destaca que la querella va ser presentada el 28 d'abril del 2005 i que la infracció presumptament comesa va ser qualificada com a delictes menor, tant pel recurrent com per la batlle instructora. L'aplicació retroactiva del Codi penal del 21 de febrer del 2005 als fets comesos amb anterioritat a la seva entrada en vigor és injusta envers el recurrent, ja que es veu privat del seu dret inicial d'instar l'acció i del dret a reparació. Per tant, s'han vulnerat els drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa del recurrent que no pot exercitar l'acció que en el seu dia va ser correctament formulada.

Aquesta part, també manifesta que no comparteix el contingut de l'aute del president del Tribunal de Corts pel que fa a la via civil, per tal com el recurrent podria trobar-se amb la impossibilitat de formular demanda civil perquè la seva acció podria haver prescrit.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que tingui aquest recurs per presentat, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals esmentats, que anul·li els autes objecte de recurs "retrotraient les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa i es procedeixi al processament dels Srs. Jesús NUÑEZ GONZALEZ i Eric ETCHEMENDIGARAY, declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de la companyia CATALANA OCCIDENT, S.A. i subsidiàriament de la societat PETROLIS PRINCIPAT, S.A."

Sisè

El 14 de febrer del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, ja que estimava que les resolucions objecte de recurs estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries.

El Ministeri Fiscal recorda que, d'acord amb l'article 86.1 de la Constitució, la interpretació de les normes de procediment correspon per natura als òrgans jurisdiccionals ordinaris i destaca que la interpretació efectuada pel president del Tribunal de Corts de l'article 7 del Codi penal no és arbitrària, sinó d'estricta compliment del principi de legalitat en base als criteris habituals d'interpretació.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-5-RE.

Fonament jurídic únic

En aquesta causa convé reprendre fil per randa la jurisprudència del Tribunal Constitucional continguda en l'aute del 14 de març del 2007, recaigut en la causa 2006-26-RE.

Efectivament, el recurrent al·lega que l'aute del president del Tribunal de Corts del 10 de febrer del 2006 ha vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, consagrats a l'article 10 de la Constitució, en confirmar l'extinció per prescripció de la responsabilitat penal que fou declarada pel batlle d'instrucció, com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Codi penal del 21 de febrer del 2005.

El recurs d'empara es fonamenta en la discrepància del recurrent respecte de la interpretació i aplicació realitzada pel Tribunal de Corts del precepte de la nova Llei qualificada del Codi penal que estableix l'aplicació retroactiva de les normes relatives a la prescripció.

Plantejada així la qüestió, cal recordar que aquest Tribunal Constitucional ha reiterat que la selecció, la interpretació i l'aplicació de les normes processals són qüestions de legalitat ordinària que corresponen en exclusiva als òrgans de la jurisdicció judicial i només adquireixen relleu constitucional i poden ser controlades per la jurisdicció constitucional per vulneració de l'article 10 de la Constitució, quan la resposta judicial pugui ser titllada d'arbitrària o lògicament irraonable. El que és cert és que, des de la perspectiva d'aquest dret constitucional, cal exigir una cura especial dels òrgans judicials quan la pretesa vulneració dels drets a la jurisdicció i al procés degut es produeix a l'inici d'aquest procés, en el moment de l'accés a la jurisdicció, i es refereix a una resolució que tanca la possibilitat de fer valer, per primera vegada, davant un jutge o un tribunal les

pretensions jurídiques de fons en defensa dels drets o interessos legítims. En aquests supòsits, es pot exigir que les resolucions judicials no solament no siguin arbitràries, sinó que no responguin a una interpretació i aplicació de les regles processals tan rigorista que produeixi una desproporció clara entre la finalitat d'aquestes regles i els interessos sacrificats.

Doncs bé, en el cas aquí enjudiciat, és del tot evident que no es pot fer cap d'aquests retrets a les resolucions objecte de recurs, les quals s'han limitat a interpretar i a aplicar, de forma perfectament raonable i no rigorista ni desproporcionada, les regles que regulen la prescripció penal en un sentit que és plenament homologable a allò que correspon a aquesta institució en la quasi totalitat dels Estats de dret.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-5-RE, interposat per la representació processal del Sr. Robert Cachafeiro Filloy, contra els autes del 10 de febrer del 2006 i del 22 de gener del 2007, dictats pel president del Tribunal de Corts.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al

Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 de maig del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat